

Ringen

Jag vet inte hur jag bar mig åt. Jag brukar alltid ta av mig mina vigselringar när jag kommer hem, lägga dem på samma ställe i badrumsskåpet och där ligger dom tills jag skall ut nästa gång. Inte kan jag ha ringar på mig hemma, skvalpa med tvål och vatten, få tvål under ringarna med eksem som på ett brev på posten. Nej av med dem. In på hyllan i skåpet .Jag gjorde precis som vanligt den där dagen, tog av mig ringarna, öppnade dörren till badrumsskåpet, och skulle precis lägga dem på sin plats när jag såg att jag bara hade en ring i handen. En ring? Vart tog den andra vägen, måste ha tappat den. Var då, på golvet förstås, jag stod ju i badrummet. Synade av golvet, ingen ring. Lade mig på knä, kröp runt, lyfte på badrumsmatta, duschförhänge, pallen, ingen ring.

Det var ju märkligt, den kan inte bara ha försvunnit. Men dörren stod visst lite på glänt, den hade väl åkt ut i hallen. Letade systematiskt igenom allt som stod där, bakom bokhyllan med de gamla böckerna, under bokhyllan, bakom och under telefonbordet, ingen ring. Lyfte till slut ut alla de gamla antika böckerna, passade på att damma, där var rätt dammigt. Ingen ring.

Nu började jag verkligen bli fundersam, vart i fridens namn hade den tagit vägen? Maken, som undrat vad jag sysslade med, började leta även han. Ingen ring. Den fanns bara inte. Någonstans.

Efter en god stund gav vi upp, tröstade oss med att den dyker nog upp en vacker dag. Det var lite trist, mina ringar hade jag haft i över 50 år och det kändes olustigt att en av dem bara försvann.

Vad skulle jag nu ha på mig, en ring och se nyförlovad ut? Vid min ålder? Rotade igenom mitt lilla smyckeskrin och fann till min förtjusning min mammas gamla vigselringar. Jag provade en, men den var alldeles för stor och ganska sliten. Passade inte alls. Provade med en helt annan ring, det kändes inte bra men den fick duga.

Tiden gick, jag fick finna mig i mitt öde med den försvunna vigselringen.

På hösten fick vi badrummet renoverat, det var verkligen välbehövligt. Allt som fanns i rummet skulle plockas ut, väggarna rivs, nytt kakel över hela. Maken åtog sig att plocka ut toastolen, grep sig verket an, fick med stor möda den tunga porslinsstolen att släppa och skulle just lyfta ut den när det var nåt som glimmade till. RINGEN! Den låg UNDER toastolen. Hur i all sin dar hade kunnat ta sig in under en fast toastol? Vid

närmare undersökning fick vi förklaringen. Stolen, som stod väldigt nära väggen, hade ett runt hål på baksidan av själva röret, ringen måste ha studsat på golvet, hoppat vidare mot väggen där den stött emot för att sedan försvinna in genom hålet och landa på golvet under stolen. Otroligt, men så måste det ha gått till.

Numera ligger en stadig tvättsvamp som utfyllnad i den förargliga öppningen.

Loulou Eriksson